

Bestrivelse
over
F i s k - S y m p e n,
af
Henrich Tonning.

Endskoent denne Fisk her i Stiftet er meget almindelig, saa fortiener den dog alligevel formedelst sin besynderlige Skabning og smukke Farve at faae et Sted i Natur-Elsteres Skrifster, i hvilken Henseende jeg og har foretaget mig her at meddele det jeg har fundet udvoertes bemerke paa trende Fisk-Sympere, som af Hoicerværdige Hr. Doctor og Biskop J. E. Gunnero blevne mig levende tilstillede.

De Evende af disse Fiske-Sympere varre hinanden for det meeste lige i Henseende til Længden og Farven, men den Tredie af dem var baade længere, og havde desuden en smukkere Farve, hvoraf jeg sluttede, at denne maatte være en Han, og de andre to

Ys

Huns

Hunner. Jeg blev og tydelig overbevist om denne Sags Rigtighed, ved det at jeg stræpen skar dem alle Tre op, da jeg i de Tvende Første fandt Rogn, og i den sidste Melk. Hvad Længden angaaer, saa var den eene af disse Tvende Hunner, fra det yderste af Snuden til Enden af Sterten at regne, otte Sommer lang, og den anden Hun noget længere, men Hannen var god ni Sommer lang. I Henseende til Krop- pens Farve, saa var deres hele Legeme, fra Næse - Hullenes Begyndelse, oven paa Hovedet, paa Gelle - Dekkene, til begge Siderne, og langs ned efter Ryggen lige til Spolen, i Bunden mørke - blaat med røde og mørke Flekker, hvilke paa Hannen vare meget større, end paa de tvende Hunner. Under Bugen havde begge Hunnerne lige til Gump - Finden (a) en bleeg - hvid, men Hannen samme steds, og midt under Brystet, en bleeg - rød Farve (b) med en stor aslang hvid Flek i Midten, og var den dessuden paa begge Siderne af Brystet og hele Bugen carmosin - rød med atten store hvide Flekker af adskillige Figurer. Findernes Farve

(a) Pinna analis.

(b) Siden har jeg seet adskillige Hanner, fan- gede nu i Føraaret, hvis Bug har skinnet som Guld.

Farve skal siden paa sit behorige Sted nærmere blive bekendtgjort.

De havde alle Tre et meget stort Hoved, en breed, viid og aflang Kieft, som i alle Maader lignede en Mar - Ulkes (a), hvorfore denne Fisk ogsaa, som Hr. Archia- ter Linnaeus i det gamle Oplag af sin Fauna Svecica beretter, i Sverrig kaldes Ulka (b), foruden de andre Navne den sammesteds ha- ver, som ere: Simpa, Røt & Simpa, Skiar & Tyta og Skrabba. Den øverste Læbe gifte et godt Stykke ned over den næderste. Imellem denne øverste Læbe og Næse - Hullerne, langs ned til Mund - Bigen paa begge Siderne, var der et brusk - agtigt Væsen, en halv Finger bredt, hvilket tillige med Læberne havde en hvid Farve, isprænget med smaae og mørke Flekker. Oven paa ved disse Næse - Huller imellem begge Dinene sagtes tvende smaae og hvasse Pigger, een paa hver Side, og tvende stode ved Bag - Hovedet. Et hvært af Gelleologene havde ogsaa oven paa sig trende, og neden til ved Siderne tvende noget større Pigger. Hvad Dinene angaaer, saa var Breden fra

(a) Scorpæna. Linn. S. N. gen. p.

(b) Lab. eit. n. 280. p. 105.

fra det eene Øie til det andet paa dem alle tre neppe een Tomme. Øine - Steenene havde en hvid - blaae, Ringen inden om en rød - guul, og Ringen uden om Øinene en hvid Farve med smaae sorte Prækker.

Oven og neden i Kæften, saavel som ogsaa op under Ganen, og ned i Svælget, saaes mange smaae og hvasse Tænder, af hvilken Alrsage, samt og tillige formedelst denne Fiskes tilforn ommeldte hvasse Pigger, den vidt beromte Linneus i det nyeste Op-lag af sit Systemate Naturæ (a) formodentlig har givet vores Fisk - Sympe det Navn af Scorpius, hvilket Navn den ogsaa i begge disse bencevnte Henseender med storste Billighed fortinener at bære.

Indvendig under ethvert af Gellelogenae laae en Hinde med tre Straaler, og skulte Gellerne, hvilken faldes membrana branchiostega. Paa enhver af deres tvende Bryst - Finder, som begge vare i Kanten savede, og som, naar de bleve udtrækkede, i alle Maader saae ud som en Bifte, tællede jeg sexten Straaler. Disse Finder vare paa alle tre Fisk - Symperne baade uden og inden til hoide med mørke Flekker, som dog alligevel

(a) Gen. 136. n. 5. p. 265.

alligevel vare noget større paa Hannen. De tvende Bug - Finder, som paa Hunnerne vare bleeg - hvide med mørke Flekker, men paa Hannen carmosin - røde med store runde hvide Flekker, havde ikkun hver tre Straaler. Hvad de tvende Ryg - Finder angaaer, som i Farven lignede Bryst - Finderne, da tællede jeg paa den øverste af dem ni haarde og spids - agtige, men paa den nederste Ryg - Finde, som hang sammen med den øverste, sexten ganske bløde Straaler. Deres eeneste Gump - Finde, som allermest var saved i Kanten, og Spol - Finden, som ogsaa ikkun var den eeneste, de havde begge, enhver for sig, tolv Straaler, og, i Henseende til Farven, vare de Bryst - Finderne ganske lige, undtagen at de mørke Flekker vare her paa Hunnernes Spol - Finde noget større, og paa Hannens endda meget meere. Fra denne Spol - Findes Begyndelse gaaer der paa begge Siderne af Bugen, lige op til Bryst - Finderne, mangfoldige smaae, runde, og, naar man stryger op efter til Hovedet, skarpe Punkter paa Hannen, hvilke paa begge Hunnerne baade ere mindre, meget færre, og langt fra saa skarpe.

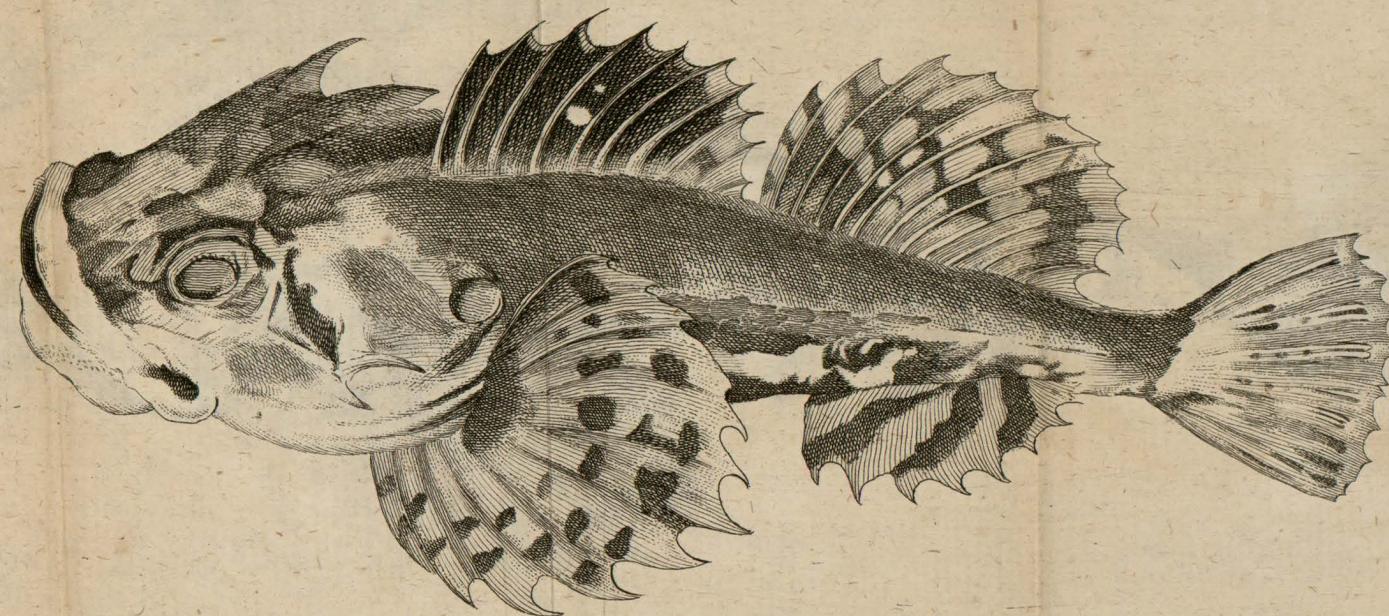
De herhos folgende Kobber-Stykke,
 hvis Egninger hans Hoierværdighed Hr.
 Doctor og Biskop J. E. Gunnerus har
 været saa god at befoste, forestiller Han-
 nen, nemlig Tab. XIII. partem pronam, og
 Tab XIV. partem supinam. Om denne
 Fisk her til Lands spises, kan jeg ikke til visse
 sige, saasom jeg intet derom har hørt, men i
 København skal den spises, hvorfore den og
 saa af adskillige her oppe kaldes Køben-
 havns Tørst, og paa Dansk skal den hede,
 ligesom i Sverrig, Ulke. Jeg skulde derfor
 og troe, at det er samme Fisk vores berømte
 Olaus Wormius (a) kaller Ulke, og paa
 Latin Scorpius marinus.

(a) In Barthol. epistolar. medicinal. cent. I.
 epist. 38. p. 354.

Tronhiem Selsk. Skrif. Vol. II. T. XIII.

Fig. 1.

Cottus Scorpius pronus

Tronhiem. Selske. Skrift. Vol. II. T. XIV.

Fig. 2.

Cottus scorpius, supinus

